

"Eenzaam graf..."

Geen witte bloemen
op 't eenzaam graf
bedekt met bladeren der bomen
niets of niemand wat dit graf beziet
geen vochtig oog, geen traan
dat er in weemoed komt verdromen.

Geen droevig hart
noch stille smart
die gewiegd in najaarsgeuren
tot mijmeringen
tot herinneringen wordt
in een wereld vol kleuren.
Geen groet geen traan
geen eigen naam
geen mens die maar een ogenblik
eens neigt een blik
of in stilte snikt
oh! God misschien wordt ik ook eens ...
01/11/1992

© juli 2009, Lovertje, BasicPublishing.nl